

Krigsministeren: Jeg skal kun tillade mig at udtale, at jeg ikke troer at burde modsætte mig nogen af de af Udvalget gjorte Indstillinger. Jeg skal med Hensyn til den 4de Indstilling kun end yderligere bemærke, at jeg herved gjentager mine tidligere Dtringer om, at det vil være Krigsministeriet magtpaaliggende, at tilvejebringe en muligst tilfredsstillende Regnskabsaflæggelse for Fremtiden. Jeg er enig i, hvad den ærede Ordfører antydede, og hvad jeg ogsaa har fundet omtalt i Udvalgets Betænkning, at den Omstændighed, at Anvisningsvæsenet, Hovedbogføringen, Regnskabsrevisionen og Decisionen for Krigsministeriet og Marineministeriet henlægges under Finantsministeriet, ikke vil gjøre Bogføring og Regnskabsaflæggelse i selve Krigsministeriet overflødig. Det vil naturligtvis fremdeles paahvile Krigsministeriet at aflægge Regnskab og at bære Ansvaret derfor. Det Skridt, som er fæet ved Bekjendtgjørelsen af 14de Februar d. A., afgiver imidlertid, antager jeg, en Garanti for, at det er alvorligt meent med Krigsministeriets Dnske om at faae sit Regnskabsvæsen ordnet saaledes, som det ansees for ønskeligt. Den omtalte Ordning vil medføre en saadan Samvirken mellem Finantsministeriet og Krigsministeriet, at jeg troer, at det væsentligt vil bidrage til at fikke Opnaaelsen af dette Resultat.

Fischer: Jeg vil kun tillade mig at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at den 1ste Indstilling ikke længere passer, thi ved den henvises til Statsrevisionen for 1864—66; men da denne allerede har afgivet sin Betænkning til Rigsdagen, vil Henvisningen ikke kunne faae nogen Betydning. Jeg vil derfor foreslaae, at den 1ste Indstilling gaaer ud, idet den altsaa ikke længere har den Betydning, som den kunde have ifjor.

Bjerring: Det vil være det høie Thing bekjendt, at den til Behandling af Regnskabet 1862—64 valgte Statsrevision i Genhold til dens Instrux ikke skulde gjøre Indstillinger, men derimod afgive en Betænkning, hvori de Punkter bleve oplyste, som det maatte være interessant eller vigtigt for Rigsdagen at faae oplyste, og at Statsrevisionen tillige skulde afgive

et Skjøn over disse Punkter. Uagtet Statsrevisionen nu saaledes ikke med Hensyn til Regnskabet for Krigsministeriet for 1862—64, der jo er den Deel af Statsregnskabet for dette Biennium, som har været underkastet meest Tvivl, har gjort eller har maattet gjøre nogen Indstilling, saa troer jeg dog, at det tydeligt nok fremgaaer af Statsrevisionens Betænkning, at det nærmest har været Statsrevisionens Mening, at Rigsdagen burde vælge det første af de to af den ærede Ordfører omtalte Alternativer, nemlig det, at søge at fremkalde et mere samlet Statsregnskab for Krigsministeriets Bedkommende for de nævnte to Aar, hvorefter en Gjennemgaaelse af dette samlede Statsregnskab fra Statsrevisionens Side kunde finde Sted. Naar jeg ikkebestomindre ikke paa nogen Maade skal inhævere en saadan Afgjørelse af Sagen, saa er det, fordi der, som allerede anført af den ærede Ordfører, allerede er hengaaet temmelig lang Tid, siden Regnskabet aflægdes, og fordi der derhos ikke er nogen synderlig Udbygget til, at der vilde fremkomme noget stort Udbytte af en saadan fornyet Behandling. Dertil kommer, at der jo nu ved denne Behandling af Sagen foreligger Dplysninger fra Krigsministeriets Side, som ikke forelaae for den Statsrevision, der havde det paagjældende Statsregnskab til Behandling. Uagtet disse Dplysninger nu naturligtvis ikke paa nogen Maade kunne erstatte et fuldstændigt og samlet Regnskab for de to Aar, hvad der da heller ikke kan være Tale om, at de skulde ville præterendere, saa vilde der dog, hvis disse Dplysninger havde været meddeelte til den Statsrevision, der havde Regnskabet for 1862—64 under Behandling, derved have været givet den Leilighed til at fremsætte forskellige Spørgsmaal, og Statsrevisionens Behandling vilde da have givet et større Udbytte end det, der desuovære er fremkommet i Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet for 1862—64. Dertil kommer endvidere, at det allerede i sidste Samling af Rigsdagen i det andet Thing blev afgjort, at man ikke vilde vælge den Fremgangsmaade, som Statsrevisionen oprindeligt havde anseet for den rette, men at man vilde vælge den anden af Ordføreren omtalte Bet. Der vil derfor fra min Side ikke være Noget